

NICOLAE GOGOL

TARAS BULBA

ROMAN ISTORIC
DIN VIAȚA REPUBLICII CAZACILOR

I

In sfârșit eșiră din mahala și zăriră cite-va colibe împrăștiate, acoperite cu iarbă și mușchi, după obiceiul tătaresc. Dinaintea unora se găseau tunuri în baterie. Nici urmă de îngrădire; un mic șanț numai, care dovedea lipsa grijei la locuitori. Ciți-va zaporogii zdraveni, trițoți în mijlocul drumului, fumând, îl priviră fără a se mișca din loc. Taras și fiul său trecură prin mijlocul lor cu mare îngrijire, zicându-le:

— Bună ziua, jupin!
— Bună ziua, răspunseră ei.
Pretutindeni se vedeau gloate pilo-rești. Fețele pirlite ale oamenilor arătau că luaseră adesea parte la război și suferiseră multe încercări. Iată se-ciul; iată viziuna din care se repezeau alții oameni mindri și puternici ca

niște lei; iată de unde eșea puterea căzătoare pentru a se vărsa asupra Ucrainei. Călătorii străbătura o piață mare, unde se aduna de obicei sfatul. Pe un butoiu răsturnat, ședea un zaporog fără cămașă. El o ținea în mână și o dregea. Drumul le fu din nou închis de un taraf de lăutari, în mijlocul căruia un zaporog tânăr, cu căciula pe o ureche, juca nebunește, ridicând minile d'asupra capului. El striga înl'una:

«Iute, lăutari, mai iute. Tomo, nu cruța rachiul pentru creștinii cei ad-vărați!».

Și Toma, care era chior d'un ochi, împărțea ulcele celor de față. Imprejurul tinărului, patru zaporogi bătrâni trepă-dați pe loc, apoi se svirleau ca o fur-tună într-o parte, apoi îndoind genuchii, se plecau la pământ, și ridicându-se îndată lăvău pământul cu căciulele lor de argint. Pământul suna de lovitură și aerul era frământat de strigătele caden-tale ale hoppacului și tropacului¹⁾. Printre acești cazaci, era unul care juca și striga mai tare de cit toți. Chica sa flu-tura în vânt, pieptul său era desvelit, dar își trăse pe mineci cojocul, și nă-dușala îi curgea pe față.

— Dar leapădă cojocul, îi zise Taras, nu vezi ce calde?
— Peste puțină, strigă cazacul.
— De ce?
— Peste puțină, îmi cunosc eu firea; tot ce leapădă se duce la circiumă.

1) Jocuri căzacești.

Strengarul nu mai avea nici căciula, nici cingătoare, nici basma cusută frumos: toate se duseseră unde spunea el. Mulțimea dănuitorilor creștea mereu; și nu putea privi, fără a te molipsi de gustul d'a juca, toată această mulțime jucând cel mai slobod, cel mai nebun joc care s'a putut vedea vre o dată în lume, și care se numește, după numele născocitorilor lui, kasaciok.

«Ah! dacă n'aș fi călare, zise Taras, ce i-aș mai trage!»

Dar, începură a se arăta în mulțime oameni bătrâni, serioși, respectați de toată secia, care fuseseră aleși de mai multe ori căpetenii. Taras găsi îndată cite-va fețe cunoscute. Ostap și Andry auziau la fie-care clipă strigătele:

«A! tu ești, Pecerița?
— Bună vreme, Kosolup.
— De unde vii, Taras?
— Dar tu, Doloto?
— Bună ziua, Kirdiaga.
— Bună vremea, Gusti.
— Bine te-ai văzut sănătos, Remen.

Și toți acești oameni de luptă, cari se adunaseră acolo din cele patru colțuri ale Rusiei, se sărutau cu dragoste, și nu s'auziău de cit aceste șapte pier-dute în gălgie:

«Ce face Kasian? Ce face Borodavka? Dar Koloper? Dar Pizișok?»

Și Taras Bulba primia ca răspuns că Borodavka fusese spânzurat la Tolopan, Koloper ciopărit de viul la Kisikermen, și că capul lui Pizișok se preumblase, să-rat bine, într-o puțină pină la Tarigrad. Bătrînul Bulba, mișcând, începu a se

gîndi cu jale, și spuse de mai multe ori oftînd:

«Erau niște cazaci buni!»

Trecuse mai mult de o săptămîna de cînd Taras se afla la seci cu fiul său. Ostap și Andry se ocupau puțin cu stu-diul militar, ca și seciulul nu'f placea să'și piardă vremea cu exerciții; lăneri-mea își învăța meșteșugul în războiul chiar, care pentru acest cuvînt, se re-inoia mereu Cazacii socoteau zadarnic a-și umplea cu studii restimurile rare de pace; le plăcea să tragă la țintă, să călărească în stepe și să vineze. Ră-mășița vremei se jertfa plăcerilor lor: circiuma și jocul. Seciul întreg înfățișa o privește deosebită; era to-mal ca o sărbătoare veșnică, ca un joc: înce-put cu sgomol și care nu avea să mai sfîrșească. Unii se înțelețeau e mește-șuguri, alții cu negoțul mărunț; dar cea mai mare parte petreceau de dimi-neală pînă în seară, într-un puțin la aceasta răsuna în posunarele lor și pînă cînd partea lor din pradă nu că-zuse cu desăvîrșire în minele tovarăși-lor săl circiumarilor. Aceasta veșnică sărbătoare avea într'însa ceva magic. Seciul nu era o adunătură de bețiți cari 'și înecați grijile în oalele cu vin; din potrivă, era o trupă de oameni fără grijă și trăind într-o beție bună de veselie. Fie-care din cei ce veniau aci uita tot ce'î îngrijise pînă aci. Se putea zice, după zicătoarea lor, că scuipa pe trecut și se dădea cu înflăcărarea unui fanatic farmecelor unei vieți libere, dusă în comun cu semenii săi, cari, ca și

dînsul, nu mai aveau nici rude, nici fa-milie, nici casă, nimic alt de cit aerul liber și neseacăta veselie a inimilor lor. Diferitele istorisiri și dialoguri ce se puteau culege într'această mulțime le-nevos înținsă la pămînt, aveau une-ori o culoare așa de energetică și originală, încît avea cine-va nevoie de toată înfați-șare exterioară a unui zaporog pentru a nu se trada fie măcar printr'o mică miș-care a mușchilor: caracter care deosi-bește pe Micii-Ruși de celelalte nea-muri slave. Veselia era zgomotoasă, cite o dată peste măsură, dar băuturi nu steteau îngrămădiți într'un Kabak*) murdar și întunecos, unde omul se da bătăiet greoaie și posomorite.

(Va urma)

Hotel Victoria, cafeneaua, tunelul și două prăvălii sunt de închiriat pe termen de 5 ani de la 26 Octom-brie 1898. A se adresa la d-nu M. Economu & C-ie Str. Șelari, 4.

Doctorul Cobilovic

Întorcîndu-se din streinatate și reia orele de consultație de la 2 - 3 p. m. Special în Boala de femel și copit

Mamos

Strada Carol No. 18

*) Circiumă.

Nu cumpărați Mașini sau Unelte Agricole înainte de a vizita

CEL MAI MARE DEPOSIT DE TOT FELUL DE
MAȘINE ȘI UNELTE AGRICOLE

EUGENIU BEHLES

REPRESENTANT GENERAL AL RENUMITEI FABRICI TH. FLÖTHER DIN GERMANIA

București. - Strada Bibescu-Vodă, No. 1 și 3 (In dosul Așezăm. Brîncovenesti). - București

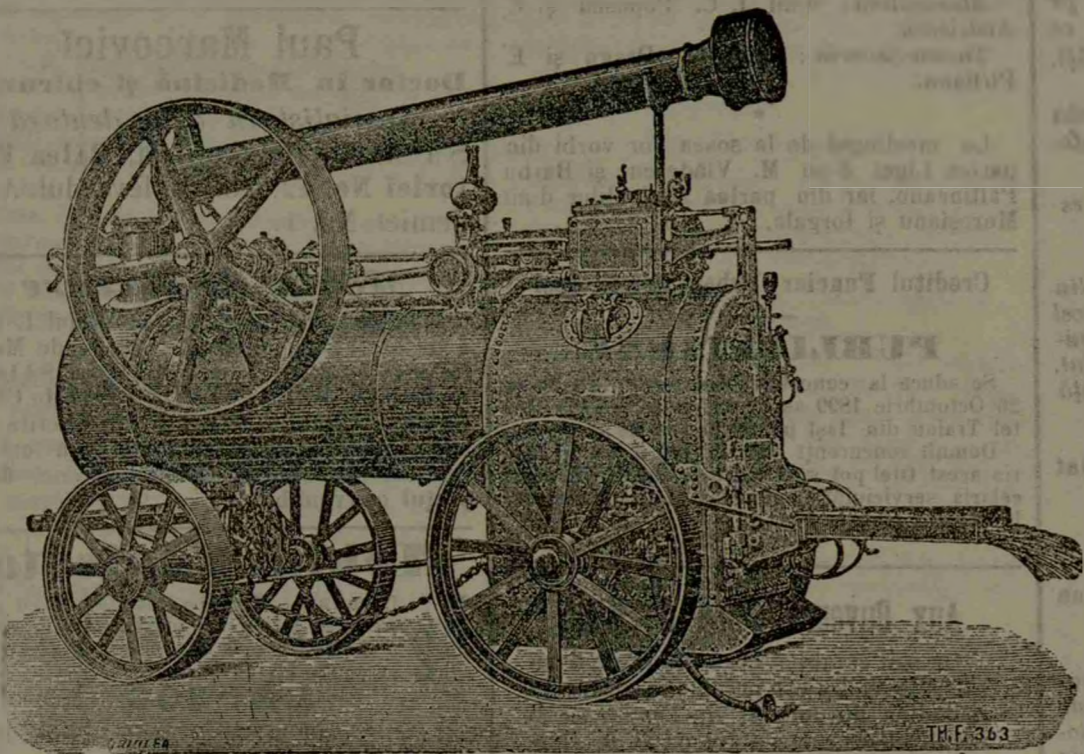
LOCOMOBILE ȘI TREERĂTORI

Din Renunța Fabrică TH. FLÖTHER

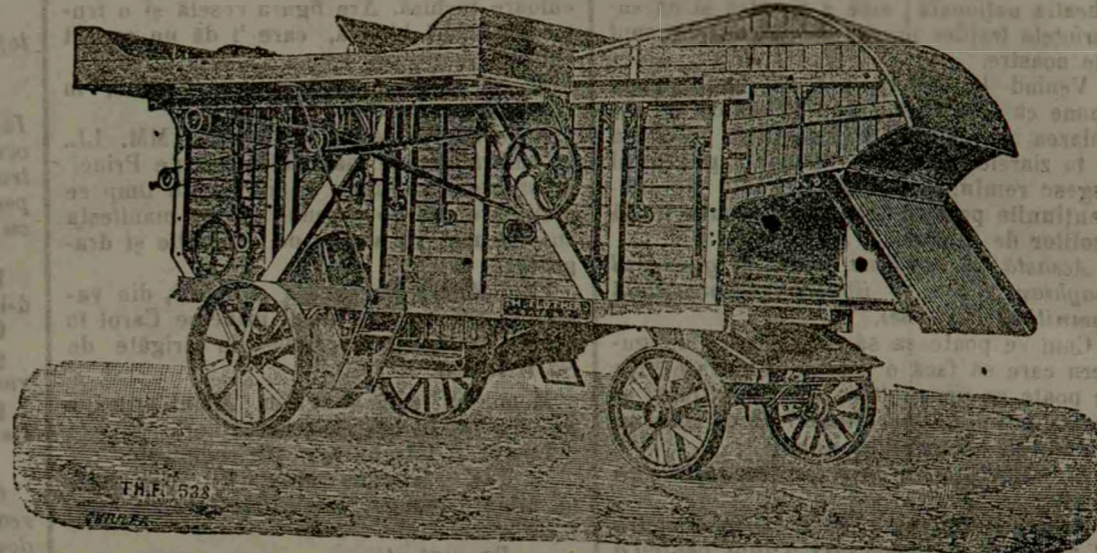
Premiate cu MEDALIA DE AUR la concursul de la ȘCOALA DE AGRICULTURĂ de la Herestrău în 1891.

TREERĂTOREA NOUA „Flöther” Model 1898. Patentată

Prevăzută cu **Triplă Curătoare, Trei Vînturi** ceea-ce nu posedă nici o treerătoare de ori-ce alt system existent, și **Tobă pentru bă-tut Porumb** aplicabilă numai la TREERĂTOAREA „FLÖTHER” bătînd pe zi 150 pînă la 200 chile mari de porumb, cu saă fără fo!

MAȘINELE
„FLÖTHER”
treeră mult, curat,
fără de risipă, fără a
sparge bobe și fără
a înegri grîul la cas
de mălură.

PLUGURI UNIVERSALE ➔ ➔ PLUGURI NORMALE

Cele mai bune și solide, construite numai din oțel

Cu 2, 3 și 4 Brăzdare. - Tot-d'una 500 - 600 pluguri în Deposit

PLUGURİ CU SEMĂNĂTOR DE PORUMB Cele mai PRACTICE.

Cu mai multe brăzdare.

Semănători, manuale în lat și în rînduri.

Tricore originale „HEID” în toate mări-mile cele mai bune existente.

Vînturători, transportabile cu aparat de scos malura.

Grebbe de flu. - Mașini de tăiat paie și fin.

Grape, flexibile și diagonale, cu două și trei cîmpuri și cu dinți de oțel.

Răriți, Cultivatori, Tăvăluți.

Părți de rezervă. - Mușamale. - Masine de scărmanat lînd. - Pive de postav. - Moloare cu petrol și cu gaz.

Secerătoare simple „CONTINENTAL” și Cositoare

Secerătoarea „BONNIE”

CU APARAT DE LEGAT SNOPI - CU TAIȘUL LA „DREAPTA”

din renumita fabrică JOHNSTON HARVESTER „dmo Batavia (America). Model 1898. Cele mai ușoare și solide, construite din oțel

Garanție absolută pentru perfecta funcționare și material solid al tuturilor mașinelor

Reprezentant general a Renumitei Case SIMON BUHLER & BAUMANN

Pentru Instalațiuni de MORI perfect Automatice cu Valțuri